

editorial

La lluita contra l'exclusió social a Barcelona

A Barcelona hi viuen actualment 225.000 persones víctimes d'exclusió social o que estan en situació de risc. Ho apunta l'informe de balanç dels tres primers anys de funcionament del pla municipal per a la inclusió, que reflecteix fins a quin punt cal multiplicar els esforços per plantar cara a un fenomen que no ha deixat de créixer en els últims anys, i que ara ho fa a un ritme gairebé exponencial a causa d'una crisi econòmica cada cop més generalitzada. Ningú pot acusar l'Ajuntament de Barcelona de no fer res per combatre aquesta situació. Els recursos destinats a aquest pla transversal, que es va posar en marxa l'any 2005, s'han anat incrementant de manera substancial. En tres anys, el nombre de persones ateses a través de la xarxa municipal d'equipaments i serveis o a través d'entitats cíviques que hi estan

adherides ha passat de 110.000 a 150.000. I si això és així és, sobretot, pel notable augment –73%– de la despesa que el consistori ha realitzat durant aquest període, en el qual també s'han incrementat els recursos humans amb més de 300 professionals, i els materials, amb 44 equipaments nous.

Però no n'hi ha prou. El tinent d'alcalde d'Acció Social, Ricard Gomà, va admetre que, actualment, els serveis socials només atenen dos de cada tres casos que s'han detectat a la ciutat, o bé per la negativa dels mateixos afectats a integrar-se a la xarxa, o perquè alguns serveis com ara l'assistència domiciliària no donen l'abast. A grans mals –i aquest ho és–, grans remeis. Cal un esforç encara més gran de l'Ajuntament i de la resta d'administracions. Perquè ara més que mai el sistema ha de donar solucions.

L'aigua, un dret negat

Avui hi ha 900 milions de persones que no poden accedir a l'aigua potable. 4.200 nens menors de cinc anys moren cada dia per aquest motiu. 2.500 milions de persones no disposen de serveis de sanejament. L'Àfrica és el continent que més pateix la mancança: 170 milions de persones no en disposen –representen el 20% de la població mundial que no té accés a l'aigua–. Durant una setmana, representants de països de tot el món s'han reunit en el V Fòrum Mundial de l'Aigua per debatre aquestes qüestions, i no s'han posat d'acord. Un grup de països,

entre els quals hi havia l'Estat espanyol i diversos estats llatinoamericans, a més de diverses organitzacions no governamentals, volien que l'aigua rebés la consideració de dret humà. La resolució la van bloquejar els Estats Units, França, el Brasil i Egipte, entre altres països, que estan disposats a considerar l'aigua una necessitat però no un dret universal. L'oposició només s'entén perquè aquests estats continuen tractant l'aigua com un bé sotmès a interessos comercials, que fan pagar, per tant. Si fos un dret universal, n'haurien de garantir l'accés als més pobres. Els diners s'imposen, un cop més, al sentit comú.

l'escaire | MIQUEL PAIROLÍ

Mossos d'esquadra carregant contra els manifestants, dimecres passat. / GABRIEL MASSANA

La patologia anticatalana

Fent un volt pels canals de la TDT, dissabte a la nit vam anar a parar a una cadena, anomenada Intereconomia, que estava emetent un programa titulat *Más se perdió en Cuba*. Tenia forma de debat; sis persones assegudes en semicercle i, enmig, un presentador, dret. Van emetre unes imatges dures, més dures de les que havíem vist a TV3 i a TVE, sobre les càrregues dels Mossos, de dimecres passat a Barcelona, i tot seguit van començar a parlar-ne. Però, de debat, es pot dir que no n'hi va haver perquè tots, tertulians i presentador, estaven d'acord. L'únic en què competien era a veure qui la deia més grossa. A partir de l'excusa d'aquelles imatges va començar un foc a discreció, primer contra el govern català actual, després contra els governs anteriors, a continuació contra el nacionalisme i finalment, ja en plena disbauxa, contra els catalans en general, que ja es veia des de bon principi que era on volien arribar. No sabem qui eren els sis homes i la dona que rivalitzaven vejam qui deia l'enormitat més estrepitosa, perquè, men-

tre ens ho vam estar mirant, en cap moment no va sortir cap rètol que n'indicés el nom, ara, el que sí podem assegurar és que aquestes persones no estan bé. El que deien va força més enllà de la crítica política. Denotava una fòbia malaltissa, una obsessió insana, una manca evident de sentit de la realitat. Era una demostració diàfana que la mania anticatalana, a Espanya, en alguns individus, pren una dimensió clarament patològica. Són persones que necessitarien un tractament que els alliberés d'aquesta fòbia que els excita i els provoca un furor que necessiten desfogar dient barbaritats. No és una qüestió política; és una qüestió clínica. A la part inferior de la pantalla anaven sortint suposats missatges de SMS enviats pels espectadors. Tots apuntaven en el mateix sentit. No en vam veure ni un de discrepant. *Más se perdió en Cuba* –títol ben significatiu– era una cerimònia catàrtica en què tots s'afanyaven a evacuar la seva obsessió. A la fi ho vam deixar córrer perquè l'espectacle de la follia sempre acaba essent patètic.

la galeria | PEP ANDREU BUCH

Un país de pastorets

Som un país de pastorets. Dissabte va quedar clar en el 3r Congrés de Pastorets de Catalunya, celebrat a Mataró, ciutat que des de 1916 fa representacions d'aquesta obra. L'elevada participació –més de 300 congressistes– certifica que el fenomen associatiu i artístic que representen els pastorets està ben viu. Tot i així, es va imposar l'esperit crític. La salut dels pastorets no és uniforme, i depèn de molts factors. El principal repte és atraure la gent jove. Algú va dir que ens trobem davant d'un espectacle que la joventut considera exclusivament per a nens i avis. Un altre va explicar que el seu fill era el *freaky* de l'escola, l'únic que fa pastorets; els altres alumnes amb prou feines n'han sentit a parlar. El repte, doncs, és interessar els joves, fer-los participar activament i adaptar l'espectacle als gustos de l'anomenada generació digital. Un altre dels grans objectius és preservar l'esperit participatiu dels pastorets

com a element de cohesió social, integrant l'actual immigració. Perquè no una mare de Déu negra?, va argumentar un conferenciant. Una de les taules rodones tractava de les dificultats que tenen les entitats per arribar als mitjans de comunicació. I malauradament tenen raó, vist l'escàs interès que el congrés ha despertat entre els mitjans d'aquest país. Tot i aplaudir la iniciativa del programa de TV3 *Objectiu: Pastorets*, la majoria de participants van lamentar que el resultat final hagi decebut les expectatives inicials. Segons es va explicar, el programa es va veure afectat pel canvi de direcció de TV3, que va perdre interès pel projecte. Abel Folk, l'ànima del programa, també desencantat pel canvi de criteri de TV3, manté, però, l'esperança que el projecte tingui continuïtat. Temps hi haurà per treure conclusions d'aquest 3r Congrés. Però, vist l'ambient i la participació, tenim pastorets per estona.

EL PUNT

El Punt expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

President: JOAN BOSCH I ROURA.
Vicepresident: JOAN VALL I CLARA.
Consell d'Administració: ISABEL BOSCH I PI, JORDI BOSCH I ROURA, DAVID MARCA I CAÑELLAS, JOAN RIBAS I FEIXAS I ESTEVE VILANOVA I VILA.

Comissió Permanent del Consell Editorial: NARCÍS-JORDI ARAGÓ (President), JOAN BOSCH (Vicepresident 1r), JOAN VILLARROYA (Vicepresident 2n), JOAN BALLESTER, JOAN BATET, JORDI BOSCH, PEP COLLELLEDMONT, ROSA FONT, JAUME OLIVERAS, JOAN RIBAS, LLORENÇ SOLDDEVILA I ESTEVE VILANOVA. **Defensor del Lector:** PEP COLLELLEDMONT I OLIVA (defensor@elpunt.cat).

Directors Generals: ANNA MARIA RIBAS (Gestió) i EMILI GISPERT (Continguts).
Directors Comercials: SANTI AMORES (Ei 9), JORDI CANTÓ (Ei Punt.cat), XEVI ESTEVA (Agències), SARA MASSANAS (Organització), EVA NEGRE (Presència) i CRISTINA TAULATS (Equips locals). **Administració:** CARMEN BOSCH. **Compres:** LLUÍS CAMA. **Distribució:** CONCEPCIÓ CASALS. **Màrqueting:** TONI CORMINAS. **Recursos Humans:** MIQUEL FUENTES. **Finances:** MANEL GÓMEZ. **Serveis al Lector:** CARLES GRI. **Sistemes d'Informació:** JOSEP MADRENAS. **Relacions Institucionals:** XAVIER PAJARES. **Comunicació:** ALBERT PARRIS. **Difusió:** EDUARD VILLACÉ.

Director: EMILI GISPERT I NEGRELL.
Directors Adjunts: XEVI XIRGO (Comarques Gironines), FERRAN ESPADA (Comarques Barcelonines), MERCÉ RIBÉ (Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre), JORDI CAMPS (Tancament), MANUEL CUYÁS (Sèries), JORDI GRAU (Opinió), ANDREU MAS (Serveis Redaccionals), TONI MUÑOZ (Apunts i Consell Editorial), XEVI SALA (Informació de Gènere), JOAN VENTURA (Informació General), MIQUEL RIERA (Presència), PEP RIERA (Ei 9) i ENRIC SERRA (Ei Punt.cat).
Redactors en Cap: JOSEP MARIA FLORES, JOSEP MARTINOY, JORDI MOLINS, RICARD PALOU, JOAN POYANO, CARLES RIBERA, JOAN RUEDA, TURA SOLER I JAUME VIDAL.